

[Victor Pürschel.]

den ulykkelige Institution, der hedder Folkenes Forbund.

Den engelske Premierminister mødte lykkeligvis Forstaaelse hos de tre Statsmænd, han mødte. Det var en Lykke for Verden, og jeg beder om, at man lægger Mærke til, at de fire, der mødtes her, utvivlsomt alle efter den moderne demokratiske Sprogbrug maatte betegnes som Nationalister — alle. Disse Nationalister, der i demokratisk Sprogbrug meget ofte identificeres med Tilhængere af Krig, disse Nationalister gjorde den Fredens Gerning, som Folkenes Forbund var ganske ude af Stand til at gøre, og alle, der i den Situation raabte paa Krig, det var Internationalisterne, det var Pacifisterne, dem med „Aldrig mere Krig“, og det var, bag dem, Kommunisterne, der Verden over gennem et snart direkte, snart indirekte, snart synligt, snart underjordisk Arbejde ustandselig virker for at forberede det, der er deres Maal, Verdensrevolutionen. Jeg ser det, der skete her, som epokegørende, som dansende Indledningen til en ny Tid, som jeg for mit Vedkommende hilser med Glæde — et praktisk Udtryk for det, jeg altid har ment var det rigtige, at netop den Mand med den stærke Nationalfølelse har den bedste Udsigt til at kunne forstaa en tilsvarende Følelse hos andre Folk og derfor har den bedste Udsigt til at kunne arbejde i Forstaaelse med disse Folk om det, der er og maa være Opgaven for alle ansvarlige Statsmænd: at fremme Udviklingen paa Fredens Grund. Det var et fælles Træk, som gik igen over hele Verden, at de fire Statsmænd, da de kom hjem, blev hilst med en Jubel og en Glæde, som maaske aldrig nogen Statsmand er blevet hilst med i den Tid, vi har oplevet. Et inderligt Udtryk for, at alle Folk hele Verden over ønsker Frøden. Men naar man har erkendt dette, maa man ogsaa erkende, at man bør holde op med Talen om, at nogle Folk mere end andre higer imod Krigen og søger deres Tilfredsstillelse i den.

Man nævner her ofte med Beklagelse den Skæbne, der overgik Tjekkosllovakiet, og vi kan vel alle — alle vi, der tilhører en lille Nation — føle med det lille Folk, som det gik saa haardt ud over ved denne Lejlighed. Men naar det selv fra udpræget

demokratisk Side har lydt, og efter min Mening med Rette, at det gamle Tjekkosllovakiet lod sig ikke opretholde, selv efter en vunden Krig — naar dette er sagt og sagt med Rette, saa maa man erkende, at det, der skete her, var en Fredsslutning, maaske en Fredsslutning med haarde Vilkaar, men alligevel en Fredsslutning, der fandt Sted uden den forudgaaende Sum af Lidelser og Ulykker, som en Krig betyder, og derfor alligevel efter min Mening en Ting, der er at foretrække for en Krig. Det, der skete her, var i Virkeligheden en Fuldbydelse af det, der for Folkeforbundets Skaber stod som noget, der nødvendigt maatte knyttes til Folkeforbundet, dette, at der kunde ske en Revision af Traktaterne. Det var det, der skete. Og hvis man ikke vil indrømme Berettigelsen af en saadan Revision, saa er man ude i en uholdbar Politik.

Lad mig, inden jeg forlader de udenrigspolitiske Emner, udtale min Glæde over, at Udenrigsministeren omsider har besluttet sig til at etablere en Repræsentation ved Francos Regering i Spanien. Jeg har allerede for et Par Aar siden gjort mig til Talsmand for, at dette burde ske, og jeg hilser naturligvis med Glæde, at Beslutningen er taget. Jeg skal dertil knytte det Ønske, at den ikke maa være taget for sent, at man ikke har ventet saa længe, at danske Erhvervsinteresser har lidt afgørende Skade. Og saa vil jeg dertil ogsaa knytte det Haab, at den Formaning, som den højtærede Statsminister for nogen Tid siden udstedte om, at Pressen skulde iagttage et korrekt Forhold over for andre Stater, nu ogsaa maa komme til Anvendelse i dette Forhold. Det skal naturligvis ikke forhindre, at Folk udtaler deres Sympati for den ene eller den anden Part af de stridende, ej heller, at de udtaler et Ønske om, at den ene eller den anden Part maa sejre. Noget saadant anser jeg for fuldkommen tilladeligt, men det, der maa ske, er, at en sømmelig Form iagttages og man ikke bruger Udtryk som Røvere og Banditter og den Slags Ting om Folk, der kæmper for deres Overbevisning.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have gjort den Bemærkning, at nu vender der hjem fra Spanien her til Danmark en 200—300 Mand, der er vel uddannede i Borgerkrigens Teknik, og de vender hjem til et Parti, der, som det ærede Medlem Hr.